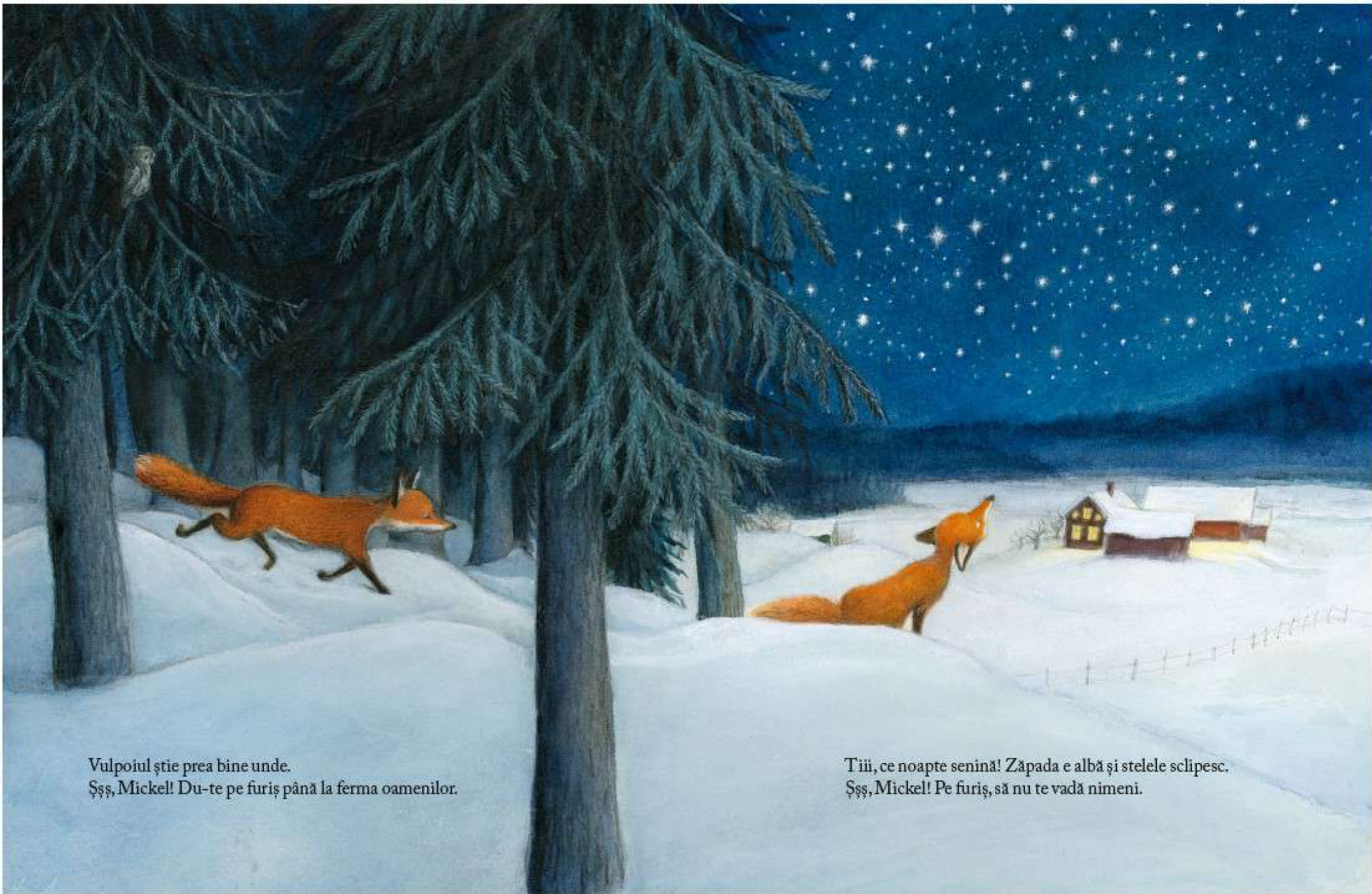

VULPOIUL trăiește în pădure. Când se lasă seara, iese din vizuină. Unde s-o găsi ceva de mâncare pentru un vulpoi infometat?

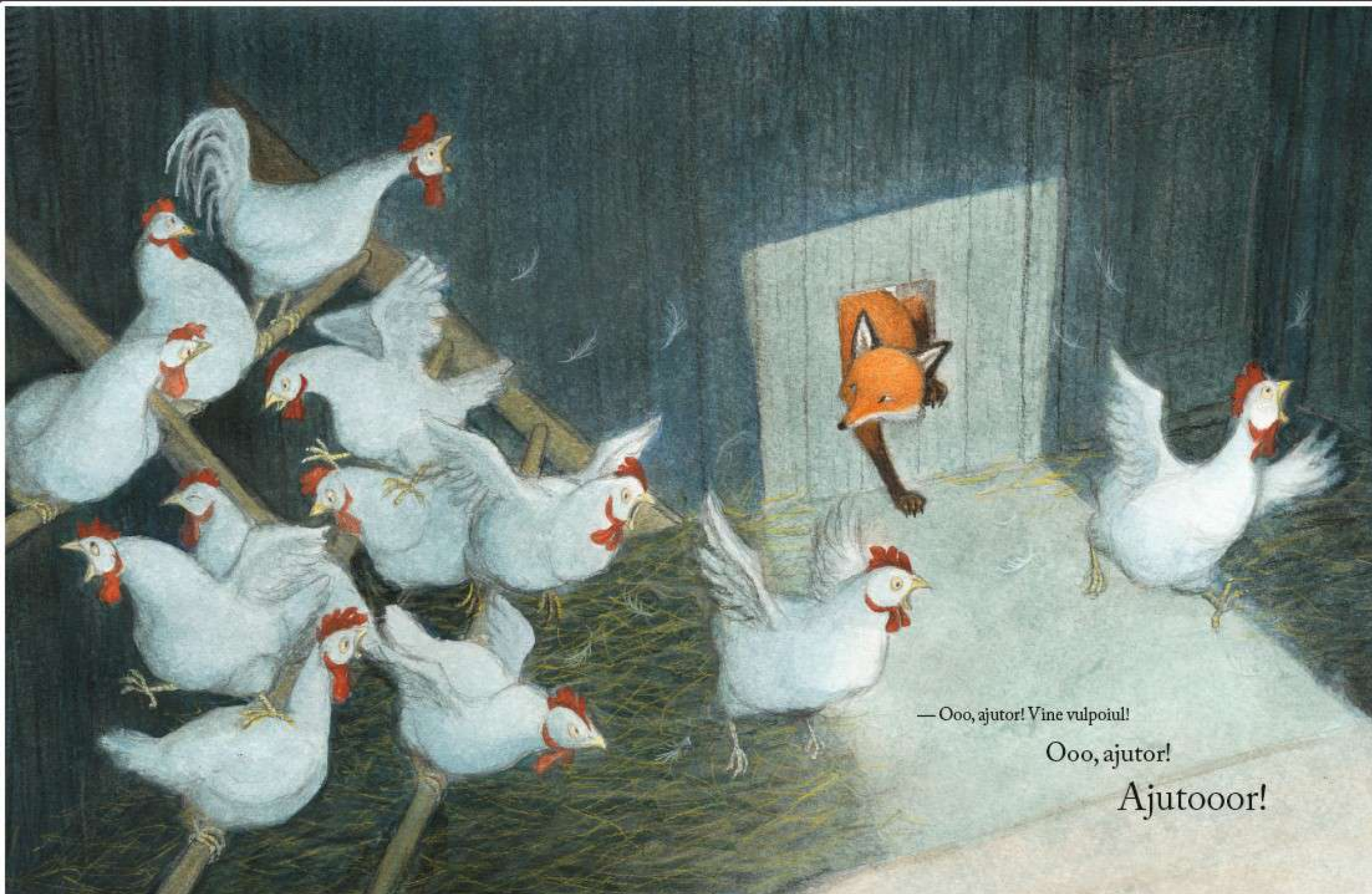

Vulpoiul știe prea bine unde.
Șșș, Mickel! Du-te pe furiș până la ferma oamenilor.

Tiii, ce noapte senină! Zăpada e albă și stelele sclipesc.
Șșș, Mickel! Pe furiș, să nu te vadă nimeni.

În casă, copiii se joacă. În curând, trebuie să meargă la culcare. Nu știu că afară e vulpoiul și nici că tomtele veghează în zăpadă. Copiii știu doar că e bine de Crăciun și că bradul e frumos și că trebuie să se joace cât mai mult înainte să se culce.

— Ooo, ajutor! Vine vulpoiul!

Ooo, ajutor!

Ajutooor!

— Mmm, ce bun! Mănâncă, Mickel! Putem să împărțim mâncarea. În fiecare seară, dacă trebuie. Numai lasă-ne găinile în pace.

— Mai vedem noi, zice vulpoiul. Mulțumesc pentru masă!

